

AURORA SOCIAL

Setmanari defensor dels interessos del Treball

Les comunicacions a la Redacció s'han de rebre lo més tard el dilluns.

No s'tornan els originals.

REDACCIÓ: Canuda, 15, 1.er
ADMINISTRACIÓ: Plassa de Santa Agna, 26
Apartat de correus núm. 26

Espanya, mitj any 1'50 pts., per corresponsal 1'75—Estranger, mitj any 2 francs, per corresponsal 2'75
Número solt 5 céntims.—Paquet de 25 números pera la venda 75 céntims
Pagos a la bestreta. Poden enviarse sellos de correu y tota classe de lletres de facil cobro.

Preus pels corresponsals propagandistes
5 números 7 pessetes semestre
25 " 30 " "
50 " 50 " "

LA DESGRAVACIÓ DELS VINS

Avans no podíam beure,
perque 'l ví era massa car;
are ns' abaixan el ví,
pro apujan tan els queviures
que ja no podem menjar.

Secretariat del Poble
Consultes gratuïtes de 7 a 8 del vespre.

Oficina gratuita de colocacions
Les ofertes en la 4.ª plana.

EL NOSTRE GRABAT

El grabat que publiquem ve a constituir una demostració gràfica d' aquell adagi: *sortir de Màlaga pera anar a Malagón*. S' ha desgravat el vi, però jo esperances que 's desfullan com flors d' atmetller pe'ls vents desfets d' un cambi de lluna! l' obrer cregué que no li mancava el vi que omplia d' aridesa son cos, però prompte ha surgit l' encament de la carn, que ha de privar-lo del principal dels aliments pera la seva propia subsistència.

Bé pe'ls obrers valencians

S' ha posat a la venda en aquesta ciutat un llibre de nostre benivoluntat col·laborador en Miquel Sastre, que porta'l següent títol: *LAS HUELGA. Sus causas. Sus efectos. Sus remedios*. (Valencia, 1908, Imp. y Litografía J. Ortega, Ruzafa, 47.) És un llibre que revela un gran coneixement dels principis en que s' inspira la moderna Economía social y una atenta observació de fets que s' desenrotllen a nostre entorn, dels conflictes esdevinguts entre'l Capital y'l Treball. Les solucions que proposa l' autor son les de la escola democràtica cristiana.

Aquest llibre conte les dues Conferències que en Miquel Sastre llogi en la *Semana Social*, darrerament celebrada en la ciutat de Valencia, de les quals ja ens ocuparem oportunament. Però hem d' afegirhi un comentari altament honorífic per la classe obrera valenciana. La edició de aquestes conferències ha sigut costejada per un grup nombrosíssim d' obrers que representen els següents oficis: Ventallers, Mestres de casa, Espardenyers, Ryners, Armers, Art de la seda, Serradors, Embarnissadors, Bronçistes, Caisers, Calciners, Calderers, Picapedrers, Fusters, Carreters, Carters, Serrallers, Cotxers, Matalassers, Constructors de carrautes, Blanquers, Xocolaters, Dependents de comerç, Dauradors, Ebanistes, Electricistes, Empleats, Enquadernadors, Esquiladors, Fundidors, Guarnicioners, Ferrers, Lluners, Forners, Jardiniers, Jornalers, Lampistes, Litògrafs, Marmolists, Mecànics, Paraigüers, Pastellers, Pintayres, Pinzellayres, Pintors (paisatjistes, murals, de cotxes), Argenters, Rellojers, Sastres, Tipògrafs, Tapicers, Torners (de ferro y de fusta), Trajiners, Sabaters... Els representants d' aquestes professions endreçen el llibre, pulcrament editat, a dues línies, ab el retrat y firma del autor, «A D. Miquel Sastre Saguna, professor de la «Semana Social» en Valencia, maestro en la observación, hijo de padres humildes, sangre generosa del pueblo, a quien la suerte llevo a defender nuestras perdidas Colonias, exp eson su admiración y cariño, editando estas Conferencias, los obreros valencianos que suscriben». Y segueixen els noms de 315 obrers pertanyents a les dessuïtes professions.

Es un plebiscit del proletariat valencià en honor d' un distingit company y col·laborador en la tasca que'l nostre setmanari va realisant en defensa dels interessos del treball, de la pacificació social per les vies pacífiques de la justícia y del amor. És un homenatge eloqüentíssim, ab el qual l' obrer valencianista de Valencia que ab el seu treball se guanya el pa de cada dia s' honra a si mateixos y vindica l' honor de la ciutat del Turia, motejada fins fa poch per la política pertorbadora de ciutat morisca y busca-bregues. En l' any del VII centenari del organitzador de les corporacions del treball, estudiats per l' insigne autor de les *Instituciones gremiales de Valencia*, molt ens plau consignar aquest alt exemple de cultura, de tolerancia y simpatia que donan a sos germans de Catalunya la flor y nata dels obrers valencians. Ab ell demostren que les prevencions de secta y de partit, que tants danys han causat a la classe obrera, impedit y retardant sa organització, comensan ja a Valencia a desaparèixer del camp social. En ell ha trovat bon solch la lleuor d' en Miquel Sastre.

Els obrers valencians, fins els que sustentan idees polítiques o religioses contraries a les del benemerit conferenciant, han aplaudit la veritat, els punts en que convergeixen en el terra social tots els enteniments cultes y totes les valuntats honrades.

Baillament aquest tribut que reben a un compatriota dels obrers valencians, fassí obrir els ulls de molts companys de Catalunya, que encaren en aquesta hora continuan engegats per les passions y'ls prejudicis de secta y de partit!

CLARIS.

—D' ensa que les rigueses han sigut estimades dels homes, y s' han fet en cert modo la mida de la consideració pública, l' afició a les coses verament honestes y lloables s' ha perdut enterament. Tots ens hem convertit en marçants, de tal manera corromperts per l' or, que ja no preguntem de quina utilitat pot ser-nos una cosa, sino de quina ganancia o profit. L' amor de les rigueses ens fa alternativament homes de bé o malvats segons ho exigeixen el nostre interès o la nostra situació... Finalment, les costums han arribat a depravar-se, pero de tal manera, que malehim la pobresa, y a nostres ulls es infame y deshonrosa, digne del menyspreu dels rics y del aburriment dels pobres.

—Se marceix la virtut, si no te adversari, y s' coneix quan gran es, y les forces que té, quan el sofriment mostra son valor. Sàpigas, donchs, que 'ls varons bons han de fer lo mateix, sense témer lo aspre y difícil, y sens queixarse de la fortuna. Atribueixin a bé tot lo que 'ls succeeixi; converteixinho en bé, puig no està el mérit en lo que s' sofreix, sino en el valor y modo de sofrirho. No consideras de quin diferentia manera perdonan els pares que les mares? Els pares volen que 'ls seus fills s' exercitin en els estudis sens consentirhi ociositat ni fins en els dies feriat, y els hi fan sortir tal volta la suhor, y tal volta les llàgrimes; pero les mares procuran tenirlos a la falda y retenirlos a l' ombra, sens que jamay plorin, sens que s' entristeixin y sens que treballin. El destí té envers els bons un ànim paternal, y quan més de debó els ama, tant més els afadiga, ja ab obres, ja ab dolors y ja ab pèrdues, pera d' aquesta faysó estimular llur esforç.

SÈNECA.

Concurs feminista

La Presse de Paris obri un concurs preguntant al públic: «quines eren les sis qualitats que una dona debia possehir pera ser perfecta? Les qualitats que reuniren major numero de vots foren les següents:

Respostes de dones:	Respostes d' homes
Bondat, Desvetllament, Doleura, Ordre, Prudencia, Caritat.	Fidelitat, Economia, Bondat, Ordre, Modestia, Desvetllament.

Y un filòsof afegí: Totes les dones bones han de reunir aquestes qualitats, pero les dones mellors son es que les posseheixen mes durable y plenament.

UN DOCUMENT IMPORTANT

Hem rebut el següent interessant document que copiem íntegrament:

«A LAS CORTES

Emilio Riera y Calbetó y Miguel Vilalta Calvet, compromisarios de Barcelona por la grande y pequeña industria en la elección de vocales y suplentes para el Instituto de Reformas Sociales, elegidos por aclamación en la reunión que el 15 de Enero último se celebró en la Alcaldía de esta Ciudad, a la que asistieron representación de las Asociaciones patronales «Monte Pío de la Sociedad de Industriales mecánicos y metalúrgicos», «Círculo de la Unión mercantil», «Sociedad gremial de Cerrajeros y Herreros», «Fomento del Trabajo nacional», «Fomento de la marina mercante», «Instituto Catalán de las artes del libro» y Secciones de «Carpinteros mecánicos», «Fundidores en bronce y otros metales», «Aldebreros en cobre», «Fabricantes en metal», «Caldereros en hierro», «Constructores de arcos, báculos y balanzas», «Cerrajeros mecánicos» y «Fundidores en hierro», en nombre propio y representación de los compromisarios por la gran industria D. Joaquín Perera y Portabella, de Manresa y D. Salvador Espinós Sivila, de Cardona, por la pequeña industria: don José Vilaseca Palá, de Manresa y D. Cayetano Masllobet Vellve, de Sabadell y por la Agricultura: don Salvador Muga Puig, de Vilafraña y D. Miguel Cals Malagarriga, de Cardona, que formaron la totalidad de asistentes de representación patronal por la provincia en la segunda convocatoria de elección celebrada el 28 último, se dirigen a las Cortes para manifestar que en la primera reunión electoral que tuvo efecto el 30 de Enero último después de consignar su voto se presentó a la mesa la siguiente

PROPOSICION:

El compromisario que suscribe tiene el honor de proponer a la reunión de compromisarios patronos en la elección de representantes para el Instituto de Reformas Sociales se s' rva acordar:

1.º Que considera anómala e injusta la composición que dá al «Instituto de Reformas Sociales» el R. D. de la Presidencia del Consejo de Ministros de 28 Abril último que lo creó, concediendo solo 6 individuos a la elección patronal y 6 a la obra y dejando a la elección del Gobierno 18 individuos, pues si el Instituto ha de preparar la legislación del trabajo en su más amplio sentido, ha de cuidar de su ejecución organizando para ello los necesarios servicios de inspección y obediencia y de por su intervención social y gubernativa en beneficio de la mejora o bienestar de las clases obreras, como dice el Artículo 1.º del citado R. D. parece que nadie mejor que a clase obrera misma para exponer sus necesidades y deseos y nadie mejor que esta clase unida a los patronos para concretar lo que motive diferencias que pueden cesar por una buena y entendida legislación. Es por ello que debieran cambiarse los terminos de la constitución del Instituto de Reformas Sociales concediendo en el mayor número de representantes de elección obrera y patronal, o cuando menos de sus 30 individuos ser 18 de elección patronal y obrera y los 12 restantes de elección del Gobierno, ya que en el caso concreto de que se trata la acción gubernativa no ha de ser la creadora y sólo si la intermediaria que aune intereses y zanje diferencias que suscitar se pueden entre la industria y el trabajo. Teniendo en cuenta la labor compleja e impropia que ha de ejecutar el Instituto y siendo las personas que en los asuntos industriales y obreros tienen por su intervención social y gubernativa en beneficio de la mejora o bienestar de las clases obreras, es de suponer no podrán aceptar cargos gratuitos que les reportarian graves molestias y gastos, por cuyo motivo se ha de dudar logre el Gobierno reunir con su elección las personas indicadas a la perfecta labor que se trata de ejecutar sacrificios que sólo quizá admitirían si los de su clase mediante una elección les impusieran.

Expuesta ya la reforma principal que en la ley conviene reparar, se han de exponer otras modificaciones urgentísimas que pongan a salvo los intereses hoy lesionados en la forma como se constituye un organismo que ha de poner a la Nación, en sus condiciones de trabajo, al nivel de los países extranjeros que, por su previsora legislación en estos asuntos, compiten con ventaja con nosotros imposibilitando las industrias nacionales unos productos cuya primera materia se da el vergonzoso caso de ser fruto de nuestro privilegiado suelo.

En virtud del R. D. citado los 13 individuos de elección del Gobierno han elaborado un Reglamento que aprobado constituye el R. D. del Ministerio de la Gobernación de 15 de Agosto último que a haber sido confeccionado por una representación patronal y obrera asesorada por la intervención de la parte proporcional que se pide en la reforma que se deja mencionada no adolecería seguramente de los defectos que tienen los artículos 56, 57, 58, 59, 60 y 61 de dicho Reglamento por los cuales al legislar la forma en que se ha de efectuar la elección igual valor se da al voto de una Ciudad como Barce ona que tiene millares de obreros, que a un pueblo como Meco que no tiene un solo obrero en artes, oficios e industrias; el mismo voto tiene Vizcaya y Cataluña, que hacen llegar hasta más allá del territorio español el ruido de sus máquinas, que las apacibles provincias de Soria y Teruel en que el obrero manual es lo menos importante, y una chimenea de vapor, un caso raro.

Otra de las anomalías que se han de señalar en dicho Reglamento es la que ofrece de dejar de convocar en Madrid todos los compromisarios provinciales, pues no se puede adivinar como dos provincias podrán ponerse de acuerdo, y mucho menos todas las de la Nación, para elegir a representantes y 6 suplentes que sean la voluntad de todos o al menos la representen; y como injusto también se ha de mencionar que el art. 53 sólo concede a los representantes obreros la indemnización de gastos de viaje y estancia a los obreros de fuera de Madrid y de dietas a los de la Capital; pero a los representantes patronales quíen los indemnizará de los gastos de viaje y estancia si son de provincias y del tiempo empleado fuera de sus ocupaciones si son provincianos o madrilenos? El Instituto es obra de todos y para todos y no querrá un individuo proporcionarse molestias y gastos que no se le han de retribuir, y lo que se dice del individuo es aplicable a las Sociedades patronales, ya que una sola o vari - no es justo satisfagan los gastos que ocasione la labor provechosa a todos. Es pues necesario señalar viajes, estancia y dietas a los representantes patronales y no hay que pensar en que la concesión que se ha hecho a las representaciones obreras sea lo exigua que se ha señalado a los de la Junta de reformas sociales por sus trabajos de inspección, ya que el c-sar un obrero o uno o mas dias en su labor no significa para el solo la pérdida de su jornal, sino que tales ausencias del taller le proporcionan el verse reemplazado en su puesto por otro obrero cuya concurrencia al trabajo es ordinaria y normal y resulta que el obrero perteneciente a tales inspecciones para redimir a l s demás no encuentra después trabajo con que amparar el sosten de su familia y el suyo propio.

Por todo lo expuesto se pide que por los Poderes constituidos se hagan las modificaciones necesarias en la ley que ha de regular el funcionamiento del organismo llamado «Instituto de Reformas Sociales» y que de momento se tomen las medidas necesarias al objeto de corregir las deficiencias que se han señalado al efecto de que tan útil elemento venga a la vida con la adquisición de la industria y del trabajo, que esperan de su tutoria se desarrolle aquella con el esponsor que hoy en España no tiene y puede lograr por las riquezas naturales del país, y este sea amparo y sosten de los miles de españoles que de él han de vivir normalizando la existencia de una y otro, alterada de algún tiempo a esta parte por el atraso que en relación al extranjero nos coloca la falta del organismo que se trata de establecer, que

há de difundir desde su principio, a la par que la cultura y la tranquilidad, el mas e-stricto espíritu de justicia de que su constitución, al parecer de compromisarios subscriptos, adolece.

2.º Que se una al acta de la sesión de hoy esta proposición.

Barcelona 31 Enero 1904.—Emilio Riera.

Puesta a votación, fue por unanimidad aprobada, y cuando creían los representantes de la industria y Agricultura de la provincia de Barcelona que algo debía influir esta protesta de una provincia eminentemente industrial y agrícola en la constitución del «Instituto de Reformas Sociales» vieron se desprecia-ban sus buenos deseos con la R. O. del 15 último en la que después de un próambulo, en el que se confiesan los defectos que pidieron se enmendaran, ya que dice: *por no haberse puesto de acuerdo previamente no han logrado (los patronos) que sus candidatos reúnan el número de sufragios suficientes para poder estimar que los que resultasen elegidos representaban en realidad los intereses de la clase, se convoca a otra elección, la cual se ordena se efectúe entre parte de aquellos candidatos que estima la R. O. que no representan en realidad los intereses de la clase, y conocedores por otra parte los compromisarios patronos de la provincia de Barcelona que los fundamentos de su protesta y proposición habia ya dado los resultados anunciados en la elección obrera, pues ni un solo obrero de esta provincia, según noticia publicada por un periódico de Madrid, ha sido elegido representante o suplente del Instituto de Reformas Sociales» es por lo que, la representación patronal de la provincia, entendiendo que los valiosísimos intereses industriales y agrícolas por ellos representados y os no menos importantes y sagrados del trabajo obrero de esta misma provincia que no han sido tampoco atendidos, no obstante haber formulado también en la misma ocasión análoga protesta a la que entraña la proposición patronal que se ha reproducido y no pudiendo consentir que se les desoiga y se les desatienda en sus justísimas pretensiones, acordaron por unanimidad en la reunión convocada por la última R. O. referida no emitir su voto y elevar a las Cortes su más firme y enérgica protesta para que estas con sus acuerdos, atendiendo las razones manifestadas en la proposición presentada y aprobada que se ha referido, hagan que sea el tan necesario «Instituto de Reformas Sociales», lo que en realidad debe ser, modificando su constitución bajo bases de la representación verdadera de la industria, la Agricultura y el Trabajo, como se han formado los institutos sociales similares de los países extranjeros, si es que España, nuestra querida patria, ha de regenerarse por la producción como lo han logrado otras naciones europeas.*

Barcelona 29 de Febrero de 1903.—Emilio Riera.—M. Vilalta.

Un conte americá

Es un conte inspirat en una narració del New-York Wonker:

Veus aquí que una vegada un borsista de Nova York trucá a la porta del Paradís.

—¿Qui sou?—li preguntá Simon Pere.

—Un borsista de Wall-Street.

—¿Y qué se us ofereix?

—Que si m' ho permetiau, voldria entrar al cel.

—¿Teniu compte corrent ab la Caixa dels pobres?

—Quins crèdits hi teniu?

—Una vegada vaig veure una pobre vella que's moria de fam al carrer Broadway, y li vaig donar deu cèntims.

—Gabriel, gèstá anotat aquest crèdit?

—Si, senyor sant Pere, pero era un dia d' als en que guanyá 100.000 dollars.

—¿Quin altre crèdit teniu?

—Passava pel pont de Brookling, fa cosa de dos anys, y vaig donar cinch cèntims a un venedor de diaris que havia caygut sobre la neu.

—¿Está anotat, Gabriel?

—Ab el descompte consegüent. Era un orfe que's moria de fam y de fret. Y'l vivanent passava en automòvil, ben abrigat ab una pell de nutria y ben tip d' un esmorsar de 20 dollars en l' hotel Victoria. Y encare deu 'ls cinch cèntims al chauffeur...

—¿Teniu res més a cobrar?

—Are com are... jo... no crech... no m' puch recordar de res més.

Sant Pere's gratá la cloaca y feu aixís al arcàngel:

—Gabriel, ¿qu' n hem de fer de aquesta nova mena d' Epulo?

—Torneu'ls 'ls quinze cèntims y etje-gueulo al diable.

Tal dit, tal fet. El borsista aná baixant a tomballons, quan veus aquí que trovant-se a la meytat de la devallada veu pujar tot depressa un globo aerostático. Y dintre de la barqueta hi anavan justament la dona vella, el noy orfe y'l chauffeur, el seu propi chauffeur, que dirigia'l timó.

—¡Eyl!—feu el borsista—chauffeur, chauffeur, atúrat una mica.

—Aném depressa, senyor.

—Féume lloch entre vosaltres y us daré tota la bossa.

Y mentrestant el globo havia pujat molt amunt. Y'l chauffeur ab les mans arquejades en forma de tornaveu li contestá desde lluny:

—Aquesta l' heu errada. Tota la vida que jugávau a la puja; are 'ls vostres valors están de baixa, y no pujarán més.

BOXAMICH.

Una costum de Bosnia

La nació bosniaca es un pays després de Turquia, que pe'l tractat de Berlin de 1878 fou concedit a Austria. En la població cristiana les costums son pures, y s' professa un gran respecte al esperit de familia y solidaritat ciutadana, de manera que tan bon punt comensa la quaresma, tornan a fer les paus els ciutadans renyits. S' estalvien molts plets, molts disgustos y molts quartsos. Es lo que diu aquella gent: Tambe es just que 'ls pobres joves, advocats y procuradors se'n vagin a vacances.

La vida del pastor

Poeta del meu país, pastoret de la Cerdanya, el teu cant anyoradís ressona per la montanya.

Ressona tant demati que en els jorns de l' hivernada del cloquer de Sant Martí no s' en sent la campanada.

Pe'ls serrats, mandrosament, vas pujant ab la remada, tresques pe'l cantó d' Orient tot cantant a l' estimada.

Quan a Puig-Carlit seràs faràs una llarga estada y en la quietut resaràs l' oració de matinalada.

Ab el primer raig de sol passarà la tramontana... llavors empendràs el vol cercant una vall llunyana.

Y els teus cants d' anyorament s' anirán perdent, perent dolçament per les collades; sota'l cel retronarán y fins al pla arribarán algunes notes triades!

Beurás de l' aigua de neu que jugant p' el Pirineu de les roques fa fontanes... mentres guaitaràs l' esclat de poblets que han senyalat mitj diada ab llurs campanes!

Deixant gaiato y sarro faràs un bon rosegó vora'l solé que comvida... Els còdols farán de plat, per sostre'l inmensitat tota de nivols guarnida.

Després faràs una feixa de branquillons que'l vent deixa barrejanthi alguna mata y quan vinga'l sol ponent, quan el fret vagi creixent alçarás una fogata.

Y reprendrás el camí que s' en va dret al moti ans la nit sia arribada... mentres el poble oirà l' esguelló que anunciará que ja torna la remada.

JOSEPH SUBIRANA.

LA MÚSICA

I

Sa bellea

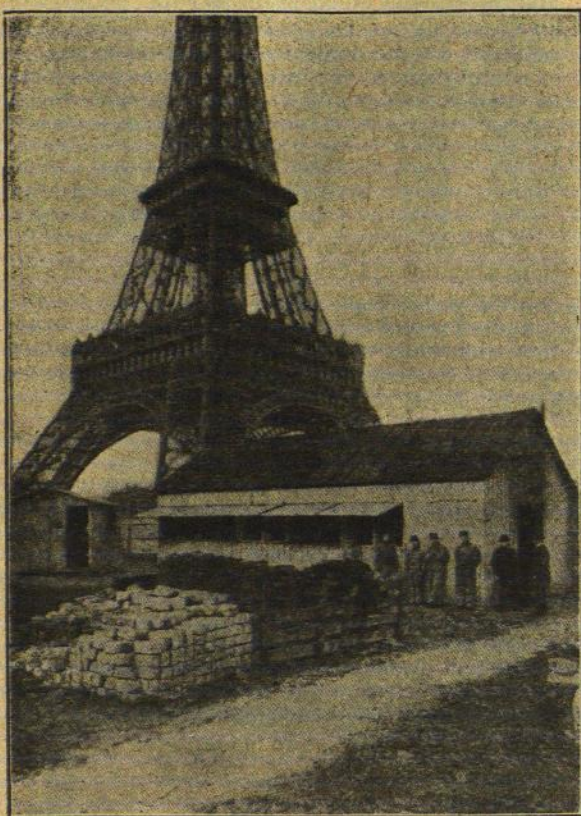
A cap de las Bellas Arts s' anomena divina art sino a la Música, y pera aixó alguna rahó fonda deu haverhi, com sempre que s' tracta d' una expressió del llenguatge consagrada pe'ls segles. En efecte, no os ha succehit may, després de escoltar un bon rato la paraula humana, una explicació qualsevulga, una poesia, un discurs, sentir tot d' un plegat música, y produirvos una impressió especial de contrast, fonda, dolcíssima, com si entressiu en noves regions y en un mon diferent y millor, com si haguessiu passat sobtadament dels dolors y asprositats de la terra a las armonias y maravillas celestials? Mon diferent y millor, aixó es la Música! Tot lo que veiem y sentim té aquestes asprositats y ánguls inevitables: ho tenen els sons, o, millor dit, els sorolls de la paraula; las imperfectas consonancias y ritmes del llenguatge, ja en prosa, ja en vers; la limitació y trencament de l' ambient y las figuras en tota escultura o pintura; las pedras arquitectòniques, bastas y feixugues; el mateix mon, que serveix de model a n' aquestas Bellas Arts, limitat é imperfect també, y tancat, en mixt sas belleas, dolors y contradiccions sens fi... En la Música no; en la Música ja lo que serveix, com si diguessim, de primera materia, el só, es puríssim, ben diferent del soroll; la armonia mes perfecta perdura també en ella durant tot el seu desenrotllament; conté dissonancias, perque sino ja no tindria interès y no s' assemblaria al mon real, pero aquestas dissonancias passen lleugerament y fan desitjar mes las consonancias que las

VELL MARINER

Quadro de E. Taylor

PARÍS

Torre Eiffel.—Estació de la telegrafia sense fils

segueixen... Tot junt produeix l'efecte d'una cosa dolça, inesperada, celestial; somni delítiu que s'infiltra en l'ànima i repòs i la suavitat, i li serveix, en mitj sas misèries, de bàlsam refrescant i consolador!

Per això, sens dubte, s'anomena divina a la Música; per això fins les bestialtes experimenten el seu encant, i udolan i s'commouen al sentir-la. Y per això molts cops, com a mi m'ha succeït, si sentim sobtadament i distretament, passant per un carrer de ciutat prosaïch i lleig, plé de remors impures, las notas y armonias melangiosas d'un piano, una tristesa estranya, pero dolcíssima, 'ns corpen, y, sense saber per què, acudeixen las llàgrimas als nostres ulls!

Mes, no es solament per la seva naturalesa que la Música 'ns encanta en tant alt grau, sino per la manera com la aprehiem i sentim. Es que, de totes las Bellas Arts, no mes la Música no necessita cap esforç pera ser compresa. En tota poesia, en tota pintura o escultura es indispensable que l'home que la frueix *pensi*, raciocini, mes o menys, es a dir, *esforçi* la atenció y la memoria. Sapiçuda es la diferencia que hi ha entre *pensar* i *sentir*, entre la *raó* y la *intuïció*. *Pensar* es dedueix de lo conegut lo desconegut, y pera això 's necessita cert treball; en l'enllàs de dos ideas no veyem, de moment, l'una continguda en l'altra, com se 'ns manifesta després. Per depressa que s'efectuï aquesta deducció—y, realment s'hi efectuï—no es lo mateix fer-la que no fer-la, no es lo mateix *pensar* que *sentir*. Llegeixo, o sento llegir, per exemple, la *Divina Comèdia*, y a mes de que necessito fixar bé la atenció en cada paraula, que no es mes que un signe, bastant arbitrari, y a través d'ella veure d'una manera confosa la cosa significada, lo que sempre es una complicació, a més d'això, dich, al ferme càrrec del seu assumpte, necessito enllassar ab las imatges d'ideas principals una altra munió de ideas secundaries; ab Virgili y Dante, y Beatriu, las ideas de la antiguetat pagana, de sa literatura, de la cristiana, de càstich, de remordiment, etc., tot lo qual atenta a la senzillesa y unitat d'impressió.

En un quadro o escultura, cert que no hi ha en tant alt grau com en la Poesia aquesta complicació del signe y la cosa significada, pero també es la seva base, casi sempre, un assumpte històric o un fet real, lligat ab moltes altres ideas indispensables pera compendre'l. Fins quan aquestas Bellas Arts pintan o descriuen paisatjes naturals, que es ahont sembla enmudir tot raciocini y desapareix

la personalitat del que contempla devant la impressió fonda y fresca de la natura, fins en aquí no son la comprensió y la intuïció tan puras y espontànies com en la impressió musical, per la senzillesa rahó de que 'n el mon de la Música hi ha més unitat que 'n el mon real, tal com el veyem nosaltres, y què es compendre, sino reduhir totas las diferencias a la Unitat, simplificar, trobar la lley de las cosas, veure com de la causa 'n surten els efectes variis? Una gegant y feixuga montanya, una verda prada, el cel blau, el brillant astre, son molt bells e interessants per nosaltres, perque forman part del nostre mon (y en això consisteix l'interès superior que poden tenir las Bellas Arts no musicals, que, excepte l'Arquitectura, retratan totas aquest mon), pero son cosas molt diferentes entre si, y comprenem sols la seva relació y semblansa gracies a la costum y experiencia que 'ns las mostran unides sempre, y al mateix instint de unitat—aquí principi de causalitat—que regna en el nostre esperit y 'ns forsa a enllassarlas. En cambi, en la Música tot s'assembla y 's relaciona intimament, y ni en la naturalesa, ni en cap altre Bella Art se troban la seva gran Unitat, y al mateix temps la seva asombrosa Varietat. De la materia una y simplicíssima del pur so, se'n desprén, com veurem al tractar del sistema musical, un mon de formas tan variis, que gayre bé son incomptables é infinitas! Per això aquesta Bella Art se comprén tan bé y sens esforços, perque tot es en ella una consecuencia clara de lo que ja s'ha sentit; tot so, tot moviment, tot acort, semblant y diferent a la vegada d'algun altre anterior; tot nou y vell, esperat e inesperat, fatal y lliure, igual y diferent, com discurs ab lògica perfecta de nova especie, com llenguatge compost, en lloch de paraulas, de brillants imatges! A més, aquest joch de formas potser no 'ns interessaria si en ell no s'hi contingues també l'element de tota lluyta: el Mal y el Bé, el Dolor y el Placer, representats en la Música per la *dissonancia* y la *consonancia*, la una ferint l'oid, y l'altra esborrant la impressió momentánea desagradable ab el seu efecte benaurat y puríssim... En l'Arquitectura també hi ha més unitat que 'n el mon real; en ella també tot se comprén intuitivament, per semblansa de líneas, de formas, de magnituds... mes, quina diferencia en la Música! La materia de l'Arquitectura, la pesanta pedra, es, com he dit abans, basta y grollera, y a mes, en els seus dominis frets y silenciosos hi regna la mort; tot allà es immòvil, igual sempre, petrificat, ben lluny del moviment fúncant, del espiritual y alat so, que corra com foc follet, se transforma sens treva, y en mitj la exagerada Unitat arquitectónica, y en el si del fret y ample Espay material, fa penetrarhi la vivesa y lluyta continua del Temps, ab sas infinitas Diferencias!

La Belleza musical estriba en aquesta Unitat y Varietat sempre equilibradas. Ni excés d'Unitat, ni excés de Varietat. Ni cap so massa repetit y igual, ni cap massa diferent. Y tot això junt: la pureza del element primordial; l'ausencia d'esforç en la comprensió; la naturalesa una y al mateix temps la riquesa de formas; l'element del Mal (sons dissonants), vensut pel del Bé (sons consonants), y combinantse abds incessantment, no fan de la Música com una imatge del Sér Absolut y de la Unitat completa de las cosas, ab tota sa unitat fonamental y tota sa complicació, ab tots els Efectes vistos en la Causa primera, tota la Creació vista en el Creador, somni aquest perseguit en tots temps pels ambiciosos filosofes? Mes somni que no s'ha realitat may, que sempre ha portat el sagell desesperant de lo que 's tan estrany a la impressió musical, l'esforç, el treball, la impotencia raciocinadora, per qual rahó pot compararse més aviat a la *divina art*, no a la Visió filosòfica impura, sino a la Visió intuitiva, esperada pel creient, ahont tot será també pur y simplicíssim, complicadíssim y vari, y al mateix temps inteligible y clar, ab benaurada, deleitosa contemplació!

M. DOMENECH ESPAÑOL.

(Continuad.)

Actualitat

(DE TOT ARREU)

Italia

Roma, 24.—L'alt tribunal del Senat ha condemnat al exministre Nasi a 11 mesos y 20 dies

de reclusió, quatre anys de prohibició de desempenyar càrrecs públics, 290 lires de multa y pago de les costes. En Lombardo ha sigut absolt per falta de proves.

Portugal

Lisboa, 27.—El Consell d'Estat ha anulat el Decret den Franco y ha acordat dissoldre les Corts.

Grecia

Atenes, 25.—Les tropes gregues han batut una partida búlgara al poblet de Repniza, resultant 21 morts. Prop de Restoria els búlgars han assessinat a dues dones gregues.

Persia

Teheran, 28.—Aquesta tarda han sigut tirades desde un terrat dues bombes contra l'automòvil del Sha de Persia. Han resultat morts tres piquers y el chauffeur. També han resultat 20 ferits, molts de ells de gravetat. El Sha ocupava un altre cotxe darrera del automòvil. S'ha refugiat a una casa de vehinat, propera al lloch del atentat, ahont ha anat a buscarlo al cap de poca estona la guardia del Palau. S'ignora qui son els autors del atentat.

CORRESPONDENCIA DE PARIS

Els plans d'un pan-galicista a Espanya

Un corresponsal de la *Patrie*, no l'globo perdut, sino l'idiari que ab el mateix nom se publica a París, arribà fa poch a Espanya y ha començat a publicar una serie de plans que si podrien perdonarse considerantlos com produïts per l'anyorament, mereixen tenirse en compte per la injusticia ab que parla d'Espanya.

Fa poch dies descrivia l'espirit espanyol en lo qu'atany a la qüestió del Marroch, atribuint a l'enveja la mala volença que suposa en lo poble contra l'acció de França, arribant a dir qu'ens sabia greu l'triomf de la França al Marroch, per esser nosaltres impotents d'oxirne victoriosos.

Ja no s'recorda del Timbaler del Bruch, aquest corresponsal, ni de les mosques de Sant Narcís, ni de quant varem tenir el gust de donar hostatje a n' en Francesc Ier

No s'recorda tampoch de que, per ara, no sabem en què consisteix el triomf de França al Marroch. El gall francès al arribar a Casa Blanca, va trovar-se un ramat de polls. En movent la bandera francesa, el gallin va esvalotarse y la pollada fugia esporuguida. Pero a Settat hi han trovat altres galls qu'han arrancat al gall francès algunes plomes y fins sembla si li han picat la cresta, fins a ferlo recular y tancar-lo a Casablanca.

Després d'això hi han hagut alguns combats que pera l'exèrcit francès té l'següent resultat:

Total del dia 2 al dia 18 del prop passat Febrer: 9 oficials morts; 30 soldats morts y 130 ferits; o sia 169 baixes. Sumades ab les anteriors a tals fetxes, la venjança dels 10 europeus de Casablanca, va costar cara al exèrcit francès. Y no sabem quant s'acabarà l'compte. Y això que fins aquí no s'tracta de guerra regular, sino d'espantar els burinots insurrectes contra tots els Sultans. No s'aveni, donchs, el corresponsal: deixi que s'formalisi la guerra-santa y li canons francesos es trobin ab els Krupps y al fi cantaràn la gloria els vius: no pas els morts.

Deixem també la rahó, motius y finalitat de l'empresa del Marroch, de lo qual no falta qui diu qu'és una empresa mercantil, com la guerra russo-japonesa y la guerra de Mèxic. Si tal fos, no sé per què 'ls espanyols s'han de preocupar gran cosa de quatre jueus de la banca francesa que tenen tant de francesos com de moros.

La qüestió es que França no ha estat pas gayre esplèndida ab l'Espanya en aquesta qüestió. Prengué fer del exèrcit espanyol el seu escola: no li va sortir la jugada. Si haguessim seguit la comèdia, com a premi s'haurien burlat de nosaltres com ja s'burlaven dels nostres soldats de Casablanca.

Per xó fan mala cara: havent seguit el pitjor camí per atraure's la simpatia espanyola, s'queixan d'haberia perduda y... ho atribueixen a l'enveja de tal victòria.

Avuy el corresponsal ve queixós de què dirán? de que Espanya procuri habilitar enginyers y directores de fàbrica pera suplir als francesos que hi havia avans. Y diu ab molta recança: «Encare

avuy la major part dels primers càrrecs en los ferrocarrils, son generalment francesos: pero en els quadros inferiors ja no hi figuren més que espanyols, poguentse preveure que a mida que aniran vacant els altres, s'aniran apoderant els espanyols.» Y això troba extrany el corresponsal? Y d'això s'plany, de que 'ls gran càrrecs d'Espanya no apertanyin tots als estrangers? Quants espanyols hi ha a França al devant d'empreses públiques? Tant propicis son els francesos a donar accés a la vida als de fora de casa? Y això que França no pot pas queixarse del extranger. Sols els americans del Nort venen a gastar a París mil milions de francs cada any. El diner d'Espanya zhont va a parar, sino a França?

Pero no 'n tenen prou els francesos ab aquesta extracció, y pretenen la *penetració pacífica* dels alts càrrecs, convertits en prebendes de fadrins de cases grans.

Es queixa després el corresponsal de la competencia que als seus compatriotes fan els alemanys e inglesos, a causa de que 'ls capitalistes francesos portan els fonsos a la América del Sur. Pobre Espanya! els estrangers se la disputan que ja no hi caben. Els espanyols fugen y els estrangers hi entran.

Quina es la causa de que 'ls de fora hi fassin fortuna y els fills de la Patria no hi puguin viure?

El mal prou que s'veu: però Espanya s' trova orfa: no té representació paterna per aquestos casos. Els espanyols saben ahont han d'anar a pagar la contribució: pero no saben hont han de demanar la protecció. L'Estat cobra, pero no paga més qu'als seus. Els fills de l'Estat no son pas els mateixos que 'ls fills de la Patria.

La premsa de París

La premsa es la tercera potencia social—diuen.—Ella usa d'aqueixa forsa en profit seu y no en favor del públic.

Lo poble no s'queixa de l'opressió d'aquest nou tirà que amenaça esser més dur y més cruel que 'ls tirans de la esclavitut y del proletariat. La seva tirania serveix pera afiançar y endurir més les altres. Ellas explota directament al obrer, cobrant-li l'barato a colps de sabre. Ella té un altre camí menys enfadós: explota als demés tirans. Aquestos fan tributaris als pobles; la premsa 'ls imposa tributs a ells.

No hi ha casa reyal, ni govern, ni poder respectable de cap ordre que no s' vegi obligat a pagarli contribució.

Les grans empreses, els grans industrials, tots els grans senyors es trovan forcats a pagarli impost si volen veure's lliures dels seus atachs.

Veus aquí una llista del impost de premsa pagada pel *Crédit Lyonnais* desde el 1.er de janer fins al 11 de febrer.

L'Aurore.	1.000 francs
Le Figaro.	1.500 »
La Dépêche Coloniale.	200 »
L'Eclair.	3.000 »
Le Capitaliste.	500 »
L'Autorité.	3.000 »
La Petite République.	3.000 »
Le Siècle.	1.200 »
Les Débats.	600 »
L'Action.	400 »
La Petite République Française.	500 »
La Dépêche de Toulouse.	400 »
Le Radical.	500 »
L'Echo de Paris.	3.000 »
Messidor.	1.000 »
Le Journal.	3.000 »
L'Intransigeant.	750 »
Le Matin.	1.500 »
Le Gaulois.	850 »
Suplement de id.	3.500 »
Le Temps.	2.600 »
La République Française.	3.500 »
Le Petit Parisien.	1.500 »
Le Soleil.	300 »

Pot calcularse en mitj milió de francs la contribució anyal que paga a la premsa francesa l'*Crédit* y en varis milions lo que paga als parlamentaris, dels quals un sol, Mr. Merle, cobra 400 mil francs al any.

Lo mateix del *Crédit* passa al *Comptoir National*—diu el document d'hont prenh aquestos datos—y a totes les grans companyies d'aigues, electricitat, gas, transports maritims, ferrocarrils, etc.

Els parlamentaris, que haurien d'esser els vigi-

adecuada y eficaz á favor de los niños llamados mártires, así como de los calificados de delincuentes sin discernimiento.

c) De favorecer las instituciones benéficas que se interesen por los niños hijos de penados ó recogidos en las cárceles cerca de sus madres, así como también los Centros de corrección paternal dedicados á niños rebeldes ó moralmente abandonados.

d) De comprobar el exacto cumplimiento de los preceptos de la ley de 26 de Julio de 1878, relacionada con los niños dedicados á ejercicios peligrosos ó á trabajos teatrales.

e) De combatir las causas que contribuyan á la desmoralización y perversión de la infancia.

Art. 39. La Sección *Jurídica y legislativa* se ocupará principalmente:

a) De reunir y comentar las leyes y reglamentos nacionales y extranjeros que más ó menos directamente se relacionen con la protección á la infancia.

b) De informar al Consejo y á las Juntas en todas las cuestiones jurídicas y legislativas relacionadas con la infancia.

c) De proponer las reformas que la experiencia considere necesarias, á fin de elevarlas en su día al Gobierno.

d) De crear una Biblioteca especial de consulta referente á las cuestiones protectoras.

e) De organizar Asambleas ó Congresos protectores con el fin de constituir una Liga internacional de Protección á la infancia.

CAPÍTULO VI

De los Auxiliares y distintivo oficial

Art. 40. El Consejo y las Juntas, á propuesta de las respectivas Secciones, podrán nombrar los

Auxiliares gratuitos que se comprometan á ejercer vigilancia protectora en todos los casos á que se refiere la presente ley. Serán elegidos de preferencia las personas de reconocido celo, inteligencia y caridad.

Art. 41. El distintivo especial á que se refiere el art. 7.º de la ley para ser reconocidos los Consejeros, individuos de las Juntas y Auxiliares por los agentes de la Autoridad, consistirá en una medalla con el lema *Pro Infancia* y el escudo de armas nacional.

Los Consejeros llevarán la misma en los actos oficiales, al cuello, pendiente de un cordón con los colores nacionales, y los demás señores en el ojal, unida á un lazo azul celeste.

Art. 42. Los Auxiliares á que se refiere el artículo 41 serán provistos de una tarjeta personal de identificación, con su retrato, firmada y sellada por el Consejo Superior, la cual exhibirá siempre al solicitar la cooperación ó auxilio de los agentes de la Autoridad, dando cuenta de la denuncia al Consejo ó á la Junta respectivas, por escrito y en el plazo de tiempo menor posible, para los efectos oportunos. Si el Auxiliar hiciere uso indebido de dicha tarjeta ó la cediese á otra persona no autorizada, quedará el propietario privado de aquélla. Los Consejeros é individuos de las Juntas estarán provistos de dicha tarjeta.

Art. 43. En la Secretaría del Consejo se llevará un registro, donde se consignarán los nombres y domicilios de los individuos á quienes se concediese uso de la tarjeta, así como los servicios prestados por éstos.

CAPÍTULO VII

Premios y recompensas

Art. 44. El Consejo en pleno examinará las propuestas de premios que deban elevarse á la Superioridad á favor de las personas que hubieren ejercido actos dignos de premio á que se refiere el apartado 4.º del art. 6.º de la ley de Protección.

Art. 45. Podrán ser objeto de premio ó recompensa:

1.º Las nodrizas que demuestren haber conservado con mayor celo la vida de sus hijos y la de los niños encomendados á su cuidado, previo informe detallado de las Juntas locales respectivas, ó á petición de éstas, y evacuadas que sean las averiguaciones necesarias para la perfecta comprobación.

2.º Los Maestros, Médicos, Directores de fábricas ó talleres ú otras personas que hayan contribuido con su personal trabajo, propaganda oral ó escrita, á realizar actos meritorios, la disminución de la mortalidad de la infancia ó á mejorar la suerte de las madres y de los niños. En cada caso se abrirá una información con justificantes.

3.º Los fundadores de instituciones destinadas á proteger á las madres pobres embarazadas, á las madres que lacten á sus hijos, á socorrer los niños desamparados, maltratados ó enfermos, mediante Casas-cunas, Asilos, Dispensarios, Escuelas, Sanatorios, etc.

4.º Los que donen premios metálicos para fines protectores al Consejo ó á las Juntas.

5.º Los que hayan prestado excepcionales servicios á las Juntas ó al Consejo en cualquiera de los extremos relacionados con la aplicación de las leyes protectoras.

Art. 46. Los premios consistirán en medallas de

oro, plata ó bronce, según la importancia de los hechos realizados, y diploma especial. Las medallas y recompensas serán distribuidas solemnemente en sesión pública, convocada al efecto por el Sr. Ministro de la Gobernación, con asistencia del Consejo en pleno.

Art. 47. En casos especiales, y cuando el estado de fondos lo permita, se podrán conceder recompensas metálicas á las nodrizas ó personas necesitadas que, con notorio sacrificio, contribuyan á realizar actos protectores de verdadera importancia.

Art. 48. También podrán ser elevadas por el Consejo á las Academias que distribuyan premios á la virtud, las debidas solicitudes á favor de las referidas personas así como propuestas á la Superioridad de otro género de distinciones previstas por las leyes del Reino.

CAPÍTULO VIII

Organización económica del Consejo

Art. 49. Los necesarios recursos para la realización de las funciones propias del Consejo se obtendrán por los medios siguientes:

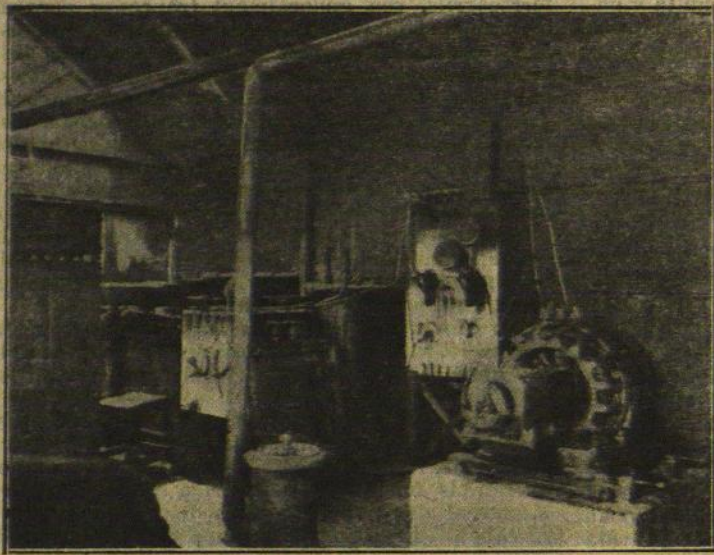
1.º La suma que anualmente se asigne en los presupuestos del Estado con este objeto.

2.º El producto de las publicaciones que haga el Consejo; y

3.º Los donativos y subvenciones que los particulares ó Asociaciones deseen otorgar, en cualquier forma, para contribuir á los servicios y beneficios que ha de prestar esta institución.

Art. 50. Queda autorizado el Consejo Superior de Protección á la infancia para recibir en representación del Estado, por herencia, legado ó donación, los bienes y cantidades que les fuesen confia-

PARIS

Torre Eiffel: Interior del tinglat incendiado darrerament

lants de les grans especulacions, es fan encubridors.

La premsa, que s'ha dit l'inspectora de la moralitat dels governs, y que predica la moralitat, es trova sotplujantse dessota d'ella pelant la poma d'espantils del públic.

Cal guardar aquesta llista de la premsa francesa per a l'educació del poble que espera a redempció d'aquesta premsa que s'ha dit defensora dels seus interessos. No hi ha perill de que ningú ho desmenteixi.

A Espanya ha succeït lo mateix. Al ministeri de la Governació hi hagué un *fondo* que la premsa nomena *fondo dels reptils*. Allà hi figuran els periódichs-reptils. Quines *primes* cobra de certes companyies la premsa del *trust*?

Ab sols aquestes llistes quedaria la gran premsa descoberta davant l'opinió pública y el poble rebria la més profitosa de les llistons.

«Han sentit parlar els llegidors d'AURORA, de la facultat telepática que, segons diuen, posa l'espirit en comunicació ab altres esprits? A ella pertanyen els dits cops-de-cor, y «el cor m'ho deya». La ciencia dona per comprovat qu'existen fenòmens sota una extensió del *histerisme* y del *sonambulisme*, com demostrà a Barcelona l'eminente psicòleg P. Peilleube. Lo que passa ab certs individus histèrics, passa més ab les societats. La societat sembla que senti ja en los seus nervis futures desgracies que omplen de dol els Estats d'Europa y d'Amèrica.

Y no obstant els lectors s'hi acostuman ab una sang freda atterradora, que fins ofega en flor la protesta de tota conciencia honrada, els sentiments naturals d'humanitat y amor.

Avans d'ahir vingué l'atenció contra l'Sha de Persia: ahir el de Buenos Aires contra l'President de la República.

A Persia l'cas ha sigut molt semblant ab el de Portugal.

L'opinió no s'calma pas ab aquestos crims: continua ab la frisança de nervis.

També les bombes es posan de moda. No passa dia que no exploti en una o altre ciutat. La massa social es troba malalta, *desvarieja*...

El desvari potser que sia universal.

MATTHIEU

Paris 29 febrer 1908.

CRÓNICA SOCIAL

Pensions provincials

En virtut de l'acort pres en sessió celebrada fa poch temps per la Diputació, s'anuncia l'obertura d'un certamen públic per a designar les personas que han de disfrutar de les tres pensions de 3,500 pesetes cada una, creades per acort del Cos provincial per a l'estudi a l'extranger de l'organització, procediments y mètodes de l'ensenyansa tècnica, secundaria y superior, ab arreglo a les següents bases:

1.ª Fins el dia 31 de mars se rebran a la Secretaria de la Diputació les instancies dels que pretinguin pendre part en els exercicis.

2.ª Dites instancies deuran expressar nom, cognoms y domicili dels interessats y estar exteses en paper segellat de la classe onzena.

3.ª No s'admetrà cap títol ni document que s'produïxi ab dites instancies si no va acompanyat d'una copia per cada un d'ells extesa en paper del segell corresponent, quals copies, després de compulsades y autorisades pel secretari d'aquest Cos provincial, s'uniran a l'expedient, tornantse ls originals als interessats.

4.ª Els aspirants majors de 20 anys y menors de 40 deuran acreditar, a tenor de lo disposat en les disposicions vigents, trobarse lliures del servey militar o estarlo prestant en la situació corresponent, mitjansant la presentació del certificat lliurat pel secretari de la Comissió mixta de recrutament, o ab els documents lliurats per les autoritats militars que correspongui, segons els casos.

Acreditaran, ademés, trobarse en possessió dels graus de Llicenciat en Dret o Filosofia y Lletres els que aspirin a les pensions creades per a l'estudi de les ensenyanses secundaria y superior, y del de Llicenciat en Ciències, Arquitecte o Enginyer els que pretinguin obtenir la pensió per a la tècnica.

5.ª Constituirán el Jurat calificador la ponencia de fundació y foment d'institucions de

cultura catalana, associantse les persones que estimi convenientes.

6.ª Els aspirants deuran presentar una Memoria sobre un tema de organització o de mètode científic del grau d'estudi respectiu y demostrar saber parlar y escriure correctament un dels idiomes francès, anglès o alemany, y posseir nocions elementals de qualsevol dels altres dos.

7.ª Les esmentades pensions serán per dos anys, o siguin quatre semestres, quedant facultada la Diputació per a deixarles sense efecte total o individualment quan ho cregui oportú, venint obligats els pensionats a redactar semestralment una Memoria estudiant ab preferència la renovació dels mètodes científics en el grau d'ensenyansa objecte de la seva missió.

8.ª Els que resultin agraciats ab les pensions expressades, deuran sortir immediatament per a l'punt de l'extranger que ls hi correspongui.

Vianda pel canyet

Durant el mes passat, els menescals municipals han inutilisat al mercat de bestiar, escorxadors y estacions, 20 caps de bestiar boví 307 de llana, 10 porchs y 16,071 kilos de menudall.

Han estat examinats a les estacions 7,495 caps de boví, 36,238 de llana y 4,690 porchs; total, 48,423.

Pe'ls mercats, han estat decomissats 83 kilos de carn, 2,359 de peix, 1 de musclos, 115 de menuts, 4,866 de fruita y verdura, 9 de botifarra, 43 d'algunes substancies, 305 caps d'aviram y 49 ous. Per lo vist vivim de miracle.

Pitos y flautas.

No sabem encara que la ponencia nombrada per estudiar lo del moviment de la carn hagi dat senyals de la seva obra.

Diuen que treballa molt y que no deixa de má tan important assumpto.

Hi ha qui suposa que l'anormalitat en els preus durará fins a Pasqua qu'es quan entra a Barcelona un gran contingent de bestiar de llana.

La Junta directiva del Foment del Treball de Vilanova y Geltrú ha quedat constituïda de la manera següent:

President, don Angel Morros; Vis-president, don Cristofol Colomer; Tresorer, don Joseph Carbonell; Contador, don Joan Las; Secretari, don Vicens de P. Vadell; Vis-secretari, don Heribert Soler, y vocals don Felio Roig, don Quirze Ricart y don Artur Galcerà.

Ha quedat constituïda a Vilanova y Geltrú la societat Oliva, impresor, S. en C., baix la direcció y gerencia de don Joan Oliva y Milá.

El Sr. Martí Dalmau, President del Sindicat Protector del Treball Nacional, ens ha enviat una interessant colecció de tarjetes il·lustrades ab vistosos gravats, per los que pot veures la activitat de que dona prova en la direcció del esmentat centre, y també l'informe presentat en nom d'aquell a la Comissió parlamentaria que ha d'informar el projecte de Lley regulant l'establiment e inspecció de les societats de segurs.

Hem rebut els estatuts de l'Associació d'antichs alumnes del Col·legi Condal, en la que s'hi cristallisa el pensament capdal de l'institució y que no es altre que l'perfeccionament pràctic, científic, mercantil y extensiu de cultura entre ls associats y mutual auxili dintre de les prescripcions reglamentaries.

Ha arribat a nostres mans un document firmat per les Junes de la societat obrera «Tres seccions de Vapor» en el que s'criu l'atenció de la Junta Local de Reformes Socials sobre suposats infraccions de la lley de menors que diuen ocurredes en una fàbrica establerta al Poble Nou.

Creyem que l'assumpto mereix ser estudiat serenament y resolt de la manera com aconsella la justícia per satisfacció de tots els interessats en la qüestió que s'planteja.

Durant aquets dies s'han celebrat diferents actes societaris pe'ls obrers sastres y mestres de casas.

PASSATEMPS

Un rellotje de palla

En una exposició que s'ha celebrat fa poch a Berlín s'ensenyava una de les més grans curiositats en l'art de rellotjeria.

Un sabater anomenat Wegner, resident a Estrassburg, es l'autor d'aquesta maravella que consisteix en un gran rellotje de pesos que té deu pams d'alt, tot ell fet de palla. Les rodes, les manetes, la esfera, tots els detalls de la màquina, tot es de palla, y ab tot y aixó funciona perfectament y marca l'hora ab la més estricta puntualitat. El constructor ha tardat quinze anys en acabar-lo.

CORRESPONDENCIA

Barcelona A. E. L'assumpto es escabrós de si y mancan antecedents.—I. R. Vagi més al grà.—Sabadell: «Cain» val més que s'torni «Abel».—L. M. El seu socialisme el trobaran massa aigualit, y nosaltres massa deixat en disquisicions filosófiques.—I. O. Avant, home, sempre es bell treballar per la verdadera democracia.

Imp, carrer Nou de St. Francesch, 17

SECCIO D'ANUNCIS

PELUQUERIA

A. SARRÁ

RAMBLA DEL CENTRO, 1, ENTR.º

Frente al Teatro del Liceo

COLOCACIONES.—Se necesitan:

Aprentas para la confección de sombreros.
Aprentas para la confección de ropa blanca.
Aprentes para camisería.
Maquinista cotillero.
Meritorio.
Aprentes sastre.
id. plater.
Oficiala planchadora.
Aprentes de dibujant litográfico.
Oficiala gorrista.
id. modista.

Noy para recados.
Brodadoras.
Noy para una administració.
Oficials teixidors para fora de Barcelona.
Noy para tenda de sombreros.
Noy que sápa llegar y escribir.
Persona práctica en el clavet de caixons de fusta.
Noy de 14 anys para tenda de guarnicioner.
Aprentes lampista.

NOTA.—Al objecte de no dificultar el funcionament de nostra oficina se fa avinent que aquesta únicament extindrà els seus serveys a las colocacions consignadas en el adjunt anunci lo que sem present a las personas que faltas de treball acudeixen a nostre domicili social al objecte de evitalshi la perdua de temps y las molestias inherents a una negativa involuntaria per part nostra.—Las cartas se dirigen a la Oficina de colocaciones.

Hores de despaig a la redacció: De 12 a 1 del mitjdia.

NOTA.—Nostres serveys pel carácter avarial de la majoria de colocacions no podem extindrels a las personas de fora de Barcelona y en el cas de que alguna especialitat vingui a crear una excepció a n'aquella regle se ns deuran fer les peticions personalment.

BOLSA DEL TRABAJO.—Instalada en el Fomento del Trabajo Nacional.—Plaza de Santa Ana, 4.—OFERTAS:

Medio oficial prensista.
Oficiala costurera.
Brodadoras.
Empleada que escriba a máquina.
Comisionista.

Meritorio.
Delineante.
Auxiliar de tenedor de libros.
Oficials cronistas.
Mecanógrafo.

Corredor de perfumeria.
Aprendices pañeria.
Taquígrafo.
Aprendiz pintor.
id. carpintero.

(En la secretaría de la institución hay nuevas listas)

CALLICIDA PIZÁ

Extirpa rápidamente, sin dolor ni molestia, los callos y durezas.

Es curioso: no motiva los inconvenientes de otros emplastos y de los líquidos en general. Es económico, una peseta en todas las farmacias, droguerías y zapaterías.

Depósito general: Farmacia del autor, Plaza del Pino, 6. BARCELONA
Por 1'30 ptas. se remite por correo certificado.

SEDLITZ GRANULADO DEL DR. FERRER

Dr. E. FERRER PORTALS
Plaza del Angel 6 y 7
Y EN TODAS LAS FARMACIAS

HISTORIA GENERAL DE ESPAÑA

POR

RAMÓN B. GIRÓN

TREINTA TOMOS A UNA PESETA EL TOMO

De venta en las librerías, kioscos y en la Administración:
Diputación, 286, Barcelona.

HERPES (Brians)

La pomada y esencia anti-herpéticas de Botta preparadas por Borrell, curan de un modo prodigioso los herpes y demás enfermedades de la piel por inveterados que sean. Son tan eficaces las virtudes de estos remedios, que se han curado con ellos personas que tenían muy arraigados los herpes y que cada año tenían que tomar baños y aguas sulfurosas sin lograr su curación.—Único depósito:

Botica Borrell, calle Conde del Asalto, núm. 52, esquina a la de San Ramón

Curació infalible de les trencadures mitjansant el
Braguer Medical Vives

Es aquest perfeccionat aparell l'última paraula de la ciencia para l'alivi absolut y curació radical de les trencadures, per antigues que siguin, essent ab preferència aconsellat a tots els trencats per les eminencies mèdiques més notables. Demanis follet explicatiu que s'regala y envia gratis a totes parts.

Hores de 9 a 12 y de 3 a 7.—RAMBLA DEL CENTRE, NUM. 12, PRAL.

WERTHEIM

MAQUINES PERA COSIR Y BRODAR
ESPECIALITAT: Máquina rotativa RÁPIDA, la mejor del món

Máquinas para totes les industries.

Máquinas rectilíneas SEYFERT para mitjas.

AL COMPTAT Y A PLASSOS

AVINYÓ, 9.—BARCELONA